

Godkända propositioner.

Riksdagen har antagit i prop. nr 64 (se denna årg. s. 113) framlagda författningsförslag rörande avdragsrätt för *avgifter till den allmänna sjukförsäkringen m. m.* (bev. bet. nr 31). En närmare redogörelse för dessa regler kommer framdeles att lämnas.

Åtskilliga *tekniska ändringar i KL och TF* ha vidtagits av riksdagen (prop. nr 79, bev. bet. nr 37). Ändringarna äro huvudsakligen föranledda av fastighetsskattens omläggning.

Skogsvårdsavgiften har fastställts till 1,5 promille (bev. bet. nr 47).

Avslagna motioner.

Med bifall till bev. bet. nr 27 har riksdagen lämnat utan åtgärd en motion med yrkande om utredning rörande upprättande av en *konjunkturutjämningsfond för gruvhanteringen*. Företagsbeskattningskommittén har nämligen redan i uppdrag att ompröva lagstiftningen om investeringsfonder.

I två likalydande motioner har hemställts om utredning syftande till förbättrade möjligheter till *resultatutjämnning*. Frågan är hänskjuten till 1950 års skattelagsakkunniga varför motionerna avvissats (bev. bet. nr 35).

Yrkanden om sänkning av *fastighets-skatten* ävensom rörande ett visst skattefritt minimibelopp vid fastighetsbeskattningen ha avslagits (bev. bet. nr 36).

Avdragsrätt för flyttningskostnader har vidare behandlats i anledning av väckta motioner. Bevillningsutskottet lämnade i sitt bet. nr 40 en redogörelse för gällande rätt av följande innehåll.

Beträffande avdrag för flyttningskostnader finnas icke några särskilda bestämmelser i skattelagstiftningen utöver det allmänna stadgandet om att statliga befattningshavare, som åtnjutit ersättning för vissa kosnader, icke må göra avdrag för dessa. I övrigt får man hålla sig till den allmänna regel i 20 § KL om avdrag i förvärvskällan. Enligt denna bestämmelse böra flyttningskostnader få avdragas, om och i den mån de utgöra omkostnader för intäkternas förvärvande. I rättspraxis synas sådana kostnader i allmänhet icke ha fått avdragas, om man bortser från en del statliga befattningshavare, som icke åtnjutit flyttningsersättning. Dylika skattskyldiga ha i några fall tillerkänts avdrag för flyttningskostnader vid förflyttning utan egen begäran till annan tjänstgöringsort (jfr RÅ 1937 ref. 35, not. 370 o. 674) samt vid byte av tjänstebostad inom samma ort, då åläggande härom förelegat

(RÅ 1940 not 231). Däremot har avdrag vägrats statliga befattningshavare för flyttningskostnader i samband med förflyttning på egen begäran till annan tjänstgöringsort (RÅ 1939 not.377 o. 1943 not. 715) och tillträdande av ny tjänst (RÅ 1940 not. 328). I något fall har avdrag för flyttningskostnad beviljats befattningshavare i enskild tjänst (RÅ 1944 not. 995), men ofta har avdrag förvägrats sådan skattskyldig (t.ex. RÅ 1951 not 90 och 870).

Ett av regeringsrätten meddelat utslag den 10 juni 1953 (not. 1115) har särskilt uppmärksamrats. Omständigheterna i målet voro i huvudsak följande. E., som var gift och hade två minderåriga barn, tillträdde den 1/1 1948 en anställning som journalist i Göteborg. Dessförinnan hade han haft anställning i Visby. På grund av bostadsbristen i Göteborg fingo hustrun och barnen stanna kvar i Visby till den 1/7 under beskattningsåret, då E. lyckades ordna bostad åt familjen i Göteborg. E. yrkade avdrag för fördyrade levnadskostnader under första halvåret 1948 med 960 kronor, varav 600 kronor avsåg hyra av möblerad bostad i Göteborg och 360 kronor kosthåll. Hyran i Visby uppgick till 1.400 kr. per år. TN vägrade avdraget. Taxeringsintendenten avstyrkte E:s talan hos PN, när E. själv sökt befattningen i Göteborg och det således icke vore fråga om tvångsförflyttning. Taxeringsintendenten hade intet emot att medgiva E. avdrag för resor mellan Göteborg och Visby med 300 kr. PN följde taxeringsintendentens förslag. Kammarrätten ansåg emellertid E. berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader med hela det yrkade beloppet 960 kr. och nedsatte därför taxeringarna med 660 kr. Hos Regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten, att

prövningsnämndens beslut måtte fastställas. Regeringsrätten förklarade, att, när E. redan från och med den 1/1 1948 tillträtt stadigvarande anställning vid tidningsföretag i Göteborg och jämväl tagit bostad därstädes, avdrag för ökade levnadskostnader vid sådant förhållande — oavsett att E:s familj på grund av svårighet att anskaffa familjebostad i Göteborg nödgas kvarbo i Visby till den 1/7 1948 — författningen icke kunde medgivas E. E. förklarades dock berättigad till avdrag för kostnader för resor mellan Göteborg och Visby med 450 kr. (En ledamot ville fastställa kammarrättens utslag.)

Beträffande avdrag för flyttningskostnader i andra förvärvskällor må nämnas, att industriföretag har erhållit avdrag för kostnad i samband med flyttning av företagets huvudkontor varigenom årligen stora belopp inbesparades (RÅ 1945 not. 1065). I ett annat fall har emellertid avdrag vägrats för kostnader för flyttning av fabriksrörelse till nya lokaler (RÅ 1942 ref. 29).

Bevillningsutskottet erinrade om ett uttalande i frågan av 1944 års riksdag (bev. bet. nr 20). Sistnämnda års utskott kunde icke se något principiellt hinder för att avdrag för flyttningskostnader medgaves i sådana fall, då flyttningen för tillträddande av annan anställning skedde på grund av tvingande omständigheter. Huruvida avdragsrätt kunde föreligga vid andra förvärvskällor — närmast rörelse eller jordbruk — vore vanskligare att bedöma, och utskottet vore ej berett att i detta sammanhang taga ställning till denna fråga. På utskottets hemställan beslöt riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t förordna en översyn av bestämmelserna rörande rätten till avdrag för flyttningskostnader.

Sedan skrivelsen överlämnats till 1944

Arvode till ledamot i PN.

Till Riksräkenskapsverket.

I 145 § 11 mom. taxeringsförordningen (lydelse enligt SFS 410/1953) stadgas, att sådan ledamot i prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med trettio kronor om dagen. I motion nr I: 457 till 1953 års riksdag hade framställts yrkande av innebörd att ersättning efter länsstyrelsens beprövande skulle kunna utgå jämväl för förberedelse till sammanträde. Bevillningsutskottet (betänkande nr 48) fann sig icke kunna biträda detta förslag.

I Kronobergs län brukar en ledamot av prövningsnämnden under dag före prövningsnämndens sammanträde inställa sig å länsstyrelsen och där genomgå prövningsnämndens akter till sammanträdet. (Jfr 23 § 1 mom. 2 st. 2 p. kungl. kungörelsen den 28 september 1928, nr 382, med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet.) Må arvode till ledamot utgå för dag, varunder han utför förberedande arbete under dessa förhållanden?

Vidare förekommer, att landskamreren och taxeringsintendenten under sär-

skild dag företaga resor för besiktning av skattskyldigas fastigheter i anledning av yrkanden hos prövningsnämnden om avdrag för reparationskostnader m. m. Må resekostnadsersättning, traktamente och arvode utgå för sådan dag till medföljande ledamot av prövningsnämnden, därest nämnden skulle finna lämpligt att utse ledamot att delta i besiktningen?

Riksräkenskapsverkets svar:

Såsom svar å de i Eder skrivelse den 3 november 1953 framställda frågorna om arvode och ersättning för resa åt ledamot i prövningsnämnd får riksräkenskapsverket meddela följande.

Ledamot i prövningsnämnd äger enligt ämbetsverkets mening icke åtnjuta arvode för dag, varunder han före prövningsnämndens sammanträde inställer sig å länsstyrelsen för förberedande arbete till sammanträdet.

Ledamot i prövningsnämnd torde icke heller äga åtnjuta resekostnadsersättning, traktamente och arvode för deltagandet i resa, som landskamreren och taxeringsintendenten under särskild dag företaga för besiktning av skattskyldigas fastigheter.

års skattesakkunnigas behandling framlade dessa förslag i ämnet. Förslaget har emellertid icke föranlett någon proposition, utan riksdagsskrivelsen har sedermera överlämnats till 1950 års skattelagssakkunniga för att av dem tagas i övervägande vid fullgörande av deras uppdrag.

Med hänvisning till sistberörda förhållanden lämnades motionerna av riksdagen utan åtgärd.

Motionsvis framställt yrkande om införande av avdragsrätt för kostnader för an-

läggande av *skogsbilväg* har av riksdagen lämnats utan åtgärd (bev. bet. nr 48). Avdrag har i praxis icke medgivits för dylika kostnader (RÅ 1948 not. 1231 och 1953 not. 47).

Utredning rörande frågan om sådana ändringar i skattelagstiftningen att vid beräkning av skattepliktig inkomst, som uppstått vid avyttring av tillgångar, vederbörlig hänsyn tages till inträffade förändringen i *penningvärdet* har yrkats i vissa motioner, vilka av riksdagen lämnats utan åtgärd (bev. bet. nr 49).